

Usrećimo naše duhovne pretke

DAAJI

Poruka povodom 153. godišnjice rođenja

PUJYA SHRI LALAJI MAHARAJ

22., 23. i 24. siječnja 2026., Kanha Shanti Vanam

Usrećimo naše duhovne pretke

Dragi moji,

Svake godine, za *Basant Panchami*, u srcu mi se dogodi nešto što ne mogu u potpunosti objasniti. Žuti cvjetovi, blaga toplina koja se vraća u zrak i proljetni pupoljci svi govore o obnovi. No za nas koji idemo ovim putem, taj dan nosi miris koji nadilazi godišnje doba, jer je upravo na taj dan Božanska Svjetlost odlučila sići na Zemlju.

Dana 2. veljače 1873. rođena je Posebna Osoba koja će zauvijek promijeniti način na koji ljudi doživljavaju duhovnost. U to vrijeme svijet toga nije bio svjestan. Kako bi i mogao biti? Velike duše dolaze tiho, bez pompe, skrivajući se u običnosti. Ali Priroda je znala i toga je dana dala tiho obećanje.

Majka toga djeteta bila je sveta žena čije je srce bilo prepuno pobožnosti. Jednom je jedan *avadhoot* (mistik u indijskoj tradiciji, P.P.) došao na njena vrata tražeći hranu. Zamolio je da mu daju ribu, ali ona je nije imala, jer nije ni kuhala ni jela meso. Božjom Milošću, bistra kućna pomoćnica otišla je susjedu i donijela dvije ribe.

Kada je svetac završio s jelom, upitao je: „Što te muči?“ Gospođa je šutjela, ali je sluškinja odgovorila: „Moja plemenita gospodarica ima sve, osim djeteta.“

„Oh!“ uzviknuo je svetac, pogledavši onkraj dubokog plavog neba. Nakon nekoliko minuta, nasmiješio se, podigao prste prema nebu i rekao: „Jedan... dva... jedan... dva...“ te otišao, a da ga nikada više nisu vidjeli.

Sljedeće godine, na *Basant Panchami* 1873., rođen je prvi sin. Bio je to Ram Chandra iz Fatehgarha, poznat i kao Lalaji.

Što mogu reći o ovoj Posebnoj Osobi što već nije rečeno? Pjesnici su pokušavali, sveti spisi ukazuju na takva bića, a Tennyson je napisao stihove koji kao da su namijenjeni samo njemu:

*Činiš se ljudskim i božanskim,
najvišim, najsvetijim oblikom ljudskosti.*

U razdoblju od samo sedam mjeseci, još kao mladić, postigao je ono što mnogi nisu uspjeli kroz bezbrojne živote. Božanska Svjetlost nije mu se pojavila kao daleki cilj kojem treba težiti; ona je prirodno živjela u njemu. Nije je tražio; on je bio ta svjetlost.

Kroz Lalajija je obnovljena čovječanstvu zaboravljena baština: sveta znanost *Pranahutija*, poznata i kao transmisija *pranasya prana-e*, same biti života. Ovo duboko znanje prvi je put uveo sedamdeset i tri generacije prije Gospodina Ram Chandre iz Ayodhye, Pujya Shri Rishabh Devji Maharaj, koji je otkrio ovo suptilno umijeće prijenosa same srži života.

Kroz božansku transmisiju otvaraju se vrata viših razina svijesti. Tragatelji dobivaju pristup *Brahmvidyi* bez povlačenja iz života u *sannyas-u*, već skladnom integracijom: potpunim življenjem u svijetu, uz unutarnje sjedinjenje s Vrhovnim i ispunjavanje i materijalnih i duhovnih dužnosti kao domaćin (*grihastha*). Ova živa struja božanske transmisije brzo vodi tragatelja u stanja *samadhija*, često u iznenađujuće kratkom vremenu kroz predanu svakodnevnu praksu.

Ipak, kako se ljudska povijest odvijala, ovo dragocjeno znanje postupno je izbljედjelo u ljudskoj svijesti i na kraju se izgubilo. Ostalo je uspavano sve dok se sudbina nije umiješala, a Lalaji Maharaj ponovno otkrio i oživio ovu svetu struju, vraćajući čovječanstvu izravan, živ put prema Najvišem. To je bio Lalajijev dar: ne samo filozofija i učenje, već stvarni prijenos duhovne biti iz srca u srce.

A zatim je došao učenik.

U Shahjahanpuru je mladić po imenu Ram Chandra (Babuji) čuo za sveca iz Fatehgarha. Već na sam spomen Lalajija u njemu se nešto pokrenulo, pa je krenuo da ga upozna. Pri tom prvom susretu, 3. lipnja 1922., njegov se život zauvijek promijenio.

Kasnije je zapisao: „Kad sam prvi put došao svom Učitelju, doživio

Kroz božansku transmisiju otvaraju se vrata viših razina svijesti. Tragatelji dobivaju pristup *Brahmvidyi* bez povlačenja iz života u *sannyas-u*, već skladnom integracijom: potpunim življenjem u svijetu, uz unutarnje sjedinjenje s Vrhovnim i ispunjavanje i materijalnih i duhovnih dužnosti kao domaćin (*grihastha*).

sam stanje uma kojem nema ravna. Zanesenost, koju sam tada osjetio, nešto je što ne mogu opisati na odgovarajući način. Od toga dana počeo sam živjeti novi život. Sve se činilo promijenjenim. Svijet je izgledao drugačije.“

Tako je započela ljubavna priča koja nadilazi sve druge priče u duhovnoj povijesti. Ne koristim te riječi olako, jer ono što se odvijalo između Lalajija i njegova učenika nije bila obična pobožnost. Bilo je to mnogo više od poštovanja koje učenik osjeća prema učitelju. Bilo je to nešto što se ne može izreći riječima, nešto pred čime su čak i nebeska bića zastala u čuđenju.

Babuji je jednom rekao o njihovoj povezanosti: „Bili smo u osmozi, duhovno potpuno sjedinjeni, naša su srca bila jedno. Ništa nije prelijepo za Ljubljenoga; takva ljubav pomaže da se pomaknem do krajnjih granica, da pokušam učiniti sve moguće kako bih ga zadovoljio.“

Na jednom drugome mjestu priznao je da ne bi mogao postojati bez Lalajija ni jednu jedinu sekundu. Nije govorio o fizičkom Lalajiju, koji je napustio ovaj svijet desetljećima ranije, već o Lalajiju koji je postao sam dah njegova daha, *prānasya prāna*, život njegova života.

Želim s vama podijeliti nešto što me svaki put rasplače kada čitam.

Ne koristim te riječi olako, jer ono što se odvijalo između Lalajija i njegova učenika nije bila obična pobožnost. Bilo je to mnogo više od poštovanja koje učenik osjeća prema učitelju. Bilo je to nešto što se ne može izreći riječima, nešto pred čime su čak i nebeska bića zastala u čuđenju.

U Lalajjevim tekstovima postoji izjava o Babujiju pred kojom bismo trebali zanijemiti od čuđenja. Lalaji je primijetio da čak ni tijekom najsvetijih trenutaka sa svojom suprugom Babuji nikada ni za tren nije napuštao svoga Učitelja u srcu. Njihova povezanost ostajala je neprekinuta kroz sve okolnosti njegova svjetovnog života.

To je *brahmacharija* u najstvarnijem značenju: ne odsutnost svjetovnog života, već prisutnost neprestanog sjećanja unutar toga života. Babujijeva pažnja ostajala je usmjerena na Najvišeg čak i dok se njegovo tijelo bavilo svjetovnim.

Kakva ljubav može održati takvo sjećanje? Kakva pobožnost može sačuvati takvu postojanost?

Sada ću vam reći nešto izuzetno.

U jednom saopćenju zabilježenom u *Whispers from the Brighter World* (*Šapati iz Sjajnijeg Svijeta*) od 21. ožujka 1945. nalazimo razmjenu koja bi trebala biti urezana u zlato. Najprije je Swami Vivekananda, taj lav među dušama, govorio o Lalajijevoj ljubavi prema Babujiju, a zatim je Gospodin Krišna govorio o Babujijevoj ljubavi prema Lalajiju.

Swami Vivekananda je rekao: „Sve što naš Gospod [Lalaji] govori o svojoj ljubavi prema tebi puka je istina. On gori od ljubavi prema tebi. Nikada u svome životu nisam naišao na takav primjer.” Zatim je dodao: „Ljudi napuštaju svoje domove radi Boga: on je napustio svoj dom radi tebe. To je najveća žrtva koju se ikada može očekivati od jedne oslobođene duše”, nakon čega ga je Lalaji prekinuo i zamolio Babujija da taj razgovor ne zapisuje u svoj dnevnik.

Lalaji, oslobođeni Učitelj, napustio je svoj *Bhandar*, svoje nebesko prebivalište, radi svoga učenika, Babujija. Učitelj se spustio učeniku; nebo se nagnulo prema Zemlji.

A onda je progovorio Gospodin Krišna, a od njegovih riječi i danas mi ruke drhte dok ih pišem:

„Ono što je Swami Vivekananda rekao zaista je točno i nema nikakve štete u tome da se to zapiše, jer ti si u pitanju ljubavi nadmašio čak i Radhu... Radhina ljubav sada je na drugom mjestu u odnosu na tvoju.”

Razumijete li što to znači? Radhina ljubav prema Krišni slavila se tisućljećima kao najviši primjer pobožnosti. Samo Radhino ime postalo je sinonim za božansku ljubav, a Gospodin Krišna sad izjavljuje da je Babujijeva ljubav prema Lalajiju nadmašila čak i njezinu.

No priča tu ne završava. Tri dana kasnije dostiže vrhunac bez presedana u svemu stvorenom.

Na sveti dan 24. ožujka 1945. Lalaji je sredio da samo Vrhovno Biće izravno inicira Babujija. Svjedočeći tome, Gospodin Krišna je izjavio: „Ovo je vrlo povoljan dan jer je tvoj Štovani Učitelj sredio da te inicira izravno Vrhovno Biće. To se zove istinskom inicijacijom. Ovo je prvi primjer takve vrste od početka stvaranja.”

Swami Vivekananda je dodao: „Presretan sam zbog vijesti o tvojoj izravnoj inicijaciji od strane Vrhovnog Bića. Ovo je prvi primjer od početka svijeta.”

Sada zastanite i razmislite o nečemu što mi srce ispunjava
čudesnom boli.

Nakon tog vrhunskog događaja, Lalaji je dao smirenu izjavu koja otkriva dubinu njegove nesebičnosti. Rekao je: „Izravna inicijacija u potpunosti je moja metoda. Ranije to nikome nije palo na pamet, niti je ikada bilo primijenjeno u praksi.”

Shvaćate li što to znači? Lalaji je poznavao metodu jer je ona bila njegovo vlastito otkriće. Tijekom života shvatio je nešto što nijedna duša prije njega nikada nije shvatila: mogućnost izravne inicijacije od strane Vrhovnog Bića. Mogao ju je upotrijebiti za sebe, ali nije. Zadržao je tu vrhovnu tajnu u sebi, čekajući da njegov ljubljani učenik dosegne stanje u kojem se takav dar može primiti. A kada je Babuji dostigao to uzvišeno stanje, Lalaji je tu metodu upotrijebio za svoga učenika.

Učitelj je stavio učenika ispred sebe, dajući mu ono što sam nikada nije uzeo. Takva ljubav nadilazi logiku, možda je čak veća od roditeljske žrtve za dijete ili ljubavnika koji sve daje voljenome. Ovdje je Guru otkrio vrhovni duhovni dar i predao ga svome učeniku, zadovoljan da ostane u pozadini, gledajući kako se njegov učenik uzdiže do visina koje on sam ne traži.

Nakon tog vrhunskog događaja, Lalaji je dao smirenu izjavu koja otkriva dubinu njegove nesebičnosti. Rekao je: „Izravna inicijacija u potpunosti je moja metoda. Ranije to nikome nije palo na pamet, niti je ikada bilo primijenjeno u praksi.”

A što je Lalaji rekao o sebi nakon što je ponudio taj vrhovni dar? Citirao je perzijski distih: „Kralj Mahmud od Gaznija, koji je bio gospodar tisuća robova, zapao je u takvo siromaštvo da se sveo na stanje robova roba.” A zatim je jednostavno dodao: „To je moje stanje.”

Učitelj Učitelja, Posebna Osoba koja je povratila ono što je bilo izgubljeno, onaj kroz kojega Pranahuti teče cijelom čovječanstvu, opisao je sebe kao „robova roba” jer je svome učeniku dao nešto veće od sebe.

Ovdje svjedočimo uzvišenoj ljubavi Gurua koji je sebi uskratio krajnji plod kako bi ga njegov učenik prvi kušao. Njegovo je srce bilo toliko veliko da je darovao drugome najveću tajnu u stvaranju, kada ju je otkrio. No nazvati to žrtvom značilo bi pogrešno razumjeti srce pravog Učitelja. Taj dar bio je izvor najveće radosti za Lalajija.

U stvari je najveća radost Gurua vidjeti kako ga njegov učenik nadmašuje, promatrati kako se voljeni uzdiže, dati sve i osjetiti zauzvrat samo ispunjenost. Majka se ne žrtvuje kada hrani svoje dijete, niti se rijeka žrtvuje kada se ulijeva u more. Za Lalajija je omogućiti Babujiju da postane prvi čovjek koji je primio izravnu inicijaciju od Vrhovnog Bića bilo i ispunjenje i izvor blaženstva.

To je ljubav. To je put. To slavimo na *Basant Panchami*.

Lalaji je jednom rekao o sadašnjem dobu: „Ovo se vrijeme neće ponoviti jako dugo. Za ovo posebno vrijeme vrijedi poslovice: ‘Majnun [lik iz perzijske književnosti, opjevan zbog lude zaljubljenosti u Laylu, P.P.] je šumu učinio svojim domom, ali ja sam svoj dom

U stvari je najveća radost Gurua vidjeti kako ga njegov učenik nadmašuje, promatrati kako se voljeni uzdiže, dati sve i osjetiti zauzvrat samo ispunjenost.

pretvorio u šumu.' Legendarni zaljubljenik Majnun, lud od ljubavi napustio je civilizaciju kako bi lutao divljinom. Suprotno tome, Lalaji, Učitelj, pretvorio je vlastiti nebeski dom u divljinu čežnje... za svoga učenika.

Gospodin Krišna opisao je stupanj Babujijeve zasluženosti kao *Anuttara*, najviši mogući oblik u klasifikaciji. Rekao je: „Takva zasluženost rađa se ponekad iznenada nakon godina, stoljeća ili čak tisućljeća i nema joj ravna. Takva zaslužna osoba rađa se Božjom zapovijedi, a ti si primjer toga.”

Kada je Lalaji napustio svoje fizičko tijelo 1931., Babuji je napisao: „Iskreno govoreći, moj Učitelj nije umro, ali ja sam se osjećao kao da sam mrtav.” Nakon toga, njegov je dnevnik godinama ostao uglavnom prazan. Plodni učenik koji je toliko toga zapisivao za Lalajijeva života, ušao je u razdoblje mirovanja; nešto je moralo proklijati u toj tami.

A zatim, 1944. godine, njihova je komunikacija ponovno uspostavljena. Odnos, kojeg se činilo da je fizička smrt prekinula, samo je promijenio oblik. Lalaji je nastavio voditi, prenositi i voljeti. Veza je nadrasla smrt, ljubav je nadrasla tijelo, a transmisija se nastavila.

Zašto vam sve ovo govorim na *Basant Panchami*? Da biste razumjeli čemu ste dobili pristup.

Kada sjednete u meditaciju i osjetite nježno titranje u srcu, dotičete istu struju koja je tekla između Lalajija i Babujija. Kada primate transmisiju, primate dar koji je vraćen čovječanstvu nakon što je za bezbrojne naraštaje bio izgubljen, a kada osjetite neobjašnjivu čežnju za nečim što ne možete imenovati, osjećate odjek ljubavi koja je nadmašila čak i Radhinu.

To je naše nasljeđe, naše rođenjem stečeno pravo. Dostupno nam je jer je dijete rođeno na *Basant Panchami* 1873. godine izraslo u Učitelja, i jer je jedan učenik volio toga Učitelja ljubavlju bez premca od početka stvaranja.

Proljetno cvijeće cvate, svijet se obnavlja, a u srcima onih koji prakticiraju dolazi tiho, iz dana u dan do iste obnove, dok transmisija nastavlja svoje djelovanje.

Na ovaj *Basant Panchami*, klanjam se pred stopalima Pujya-e Shri Lalaji Maharaja, Posebne Osobe koja je sve ovo omogućila. Klanjam se i pred stopalima Pujya-e Shri Babuji Maharaja, čija je ljubav otvorila vrata koja se nikada ne mogu zatvoriti.

Mi smo nasljednici ovoga blaga. Kakva loza! Kakvo je blago položeno u naše ruke! Za nas se sada postavlja pitanje: što ćemo učiniti s ovim nasljeđem?

Uzdignimo se do te prilike. Učinimo naše duhovne Očeve sretnijima,

radosnijima. Neka iz *Blistavoga* Svijeta gledaju dolje i plešu od radosti, videći nas ujedinjene, videći kako se volimo i poštujemo, i kako živimo ono za što su oni živjeli.

Očuvanje i obogaćivanje ove baštinske loze zahtijeva da se ponašamo, mislimo i djelujemo u skladu s njihovim mjerilima. Neka u svakoj obitelji koju je dotaknuo ovaj put vlada sklad. Neka u svakom centru gdje se tragaoci okupljaju vlada sklad. Neka se sitne podjele koje se ponekad uvuku u duhovne zajednice rastope u toplini ovoga proljetnog sunca. Neka se sjetimo da smo svi djeca iste loze, da svi primamo istu transmisiju, da smo svi na putu prema istome cilju.

Ako je Lalaji mogao darovati svoje najveće otkriće zbog radosti da vidi kako njegov učenik cvjeta, i ako je Babuji mogao voljeti ljubavlju koja je nadmašila čak i Radhinu, tada sigurno i mi možemo pružiti ruku prijateljstva braći i sestrama pored sebe, otpustiti sitne zamjerke i postati posude dostojne onoga što se ulijeva u nas.

Uzdignimo se do te prilike. Učinimo naše duhovne Očeve sretnijima, radosnijima. Neka iz Blistavoga Svijeta gledaju dolje i plešu od radosti, videći nas ujedinjene, videći kako se volimo i poštujemo, i kako živimo ono za što su oni živjeli.

Neka vas, stoga, dotakne ljubav naših Učitelja, neka transmisija preobrazi vaše biće da biste, na svoj način, postali živo svjedočanstvo njihove ostavštine

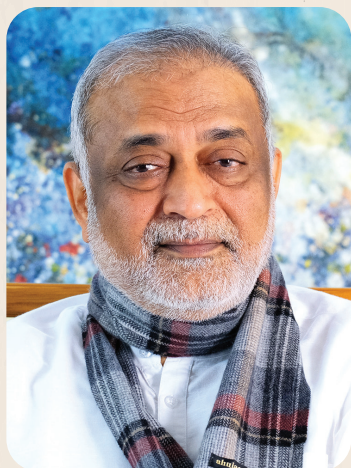
S ljubavlju i molitvama,

Kamlesh

Basant Panchami, 23. siječnja 2026.

*Poruka povodom 153. godišnjice rođenja
Pujya Shri Lalaji Maharaj
22., 23. i 24. siječnja 2026., Kanha Shanti Vanam*

Masterclasses s Daaji-jem

Možete početi prakticiranje Heartfulness-a bilo kada. Pridružite se Daaji-ju u seriji od 3 masterclass radionice u kojima vas uvodi u dobrobiti metode Heartfulness i objašnjava kako uvesti u svakodnevnicu Heartfulness opuštanje, meditaciju, cleaning i molitvu. Sve su Masterclass radionice besplatne.

<https://heartfulness.org/global/masterclass/>

Tehnike Heartfulness-a

Otkrijte tehnike Heartfulness-a, kako se relaksirati, meditirati, očistiti i moliti.

<https://heartfulness.org/in-en/heartfulness-practices/>

heartfulness

purity | weaves destiny

